

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan srečer, izimai nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnemu naj se blagovoljno pokiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Poražena črno-rumena zastava.

Prav tako, kakor svoj čas v Libercu in potem v Trstu, tako se je zgodilo tudi v Gradcu. Vlada se je prepozno spomnila, da je njena dolžnost, varovati svojo lastno avtoriteto in avtoriteto države, a ko se je naposled tega domisnila, je bilo že v naprej gotovo, da ostanejo vse poskusi brezuspešni.

Kaj vse se je moralno zgoditi, predno se je vlada sploh odločila na obrambo svoje avtoritete!

Priborališče penzionistov je bilo v zadnjih desetletjih postalo prusofilsko gnezdo, trdnjava Schönenberjerjanstva, ki je v besnem sovraštvu proti Slovanom nadkrililo vse druga mesta, tudi najrazupitejša. Nemškonacionalni paroksizem je slavil v Gradcu, je slavil pri vsaki priliki prave saturnalije, ne da bi se bili zanje zmenili poklicani čuvarji avstrijski misli. Nemškim nacionalcem je bilo v Gradcu kratkomalo vse dovoljeno.

Povodom Badenijevega odstopa zgodile so se v Gradci vsakovrstne predzrne provokacije državne oblasti. Ako bi se bilo kaj tacega zgodilo v Pragi ali v Ljubljani, bi bila vlada gotovo takoj razglasila vsaj izjemno stanje. Gradcu se je vse prizaneslo. Gradec, kateri po jezikovnih naredbah ni čisto nič tangiran, je uprizoril pravo revolto, in ko je bil pristi priiliki malovreden človek ustreljen, je pod vodstvom obč. sveta uprizoril velikansko demonstracijo proti avstrijski armadi, katere se je udeležilo tudi mnogo rezervnih častnikov.

Navzlic nečuvenosti te provokacije je vlada molčala in ni ničesar storila, da varuje svoj ugled in ugled države. Samo vojna uprava je v varstvo discipline degradovala tiste rezervne častnike, kateri so se udeležili demonstracije proti ces. kr. armadi.

Ko je bil na to imenovan grof Gleispach predsednikom graškega višjega deželnega sodišča, se je gonja začela iznova. Odvetniška zbornica je pozvala vlado, naj prekliče imenovanje grofa Gleispacha, obč. svet pa se je oglasil proti degradiranju rezervnih častnikov, je izrekel svoje obžalovanje, da je bil imenovan grof Gleispach višjesodnim predsednikom, češ, da je to na škodo justice in naposled na najžaljivejši način sramotil bosanski polk ter zahteval naj se odpravi iz Gradca.

Na tak način, kakor graški občinski svet, ni

še nikdar govoril noben autonomni zastop v naši državi in šele na to novo predzrnost je vlada ogovorila z razputom.

Rekli smo že tedaj, da razputst ne bo imel uspeha, ker so graške razmere po krivdi političnega sistema, po krivdi raznih vlad in namestnikov že tako zavožene, da se sedaj ne dajo izboljšati. Sedanje razmere so plod vladnega sistema, so posledica tridesetletne napačne politike — zato pa je bilo zaman, zvoniti po toči.

Nove volitve v občinski svet so se začele ta teden. Kar smo prorokovali, to se je obistinilo. Naredil se je sicer poskus, zbrati in organizovati avstrijsko misleče elemente in izpodriniti prusofilsko kličko, toda ta poskus se je izjavil. Pod črno-rumenim zastavo je šla v torek nemška, avstrijsko-patriotična stranka v boj proti prusofilskemu nemškemu nacionnalizmu. Bila je popolnoma pobita in razgnana na vse strani. Na bojišču je ostala samo črno-rumena zastava.

Takisto, kakor se je zgodilo v tretjem volilnem razredu, se zgodi tudi v drugem in v prvem. Nemškonacionalni kandidati bodo zmagali tudi v teh dveh razredih in še lažje, kakor v tretjem. Patriotična stranka, ki se je zbrala pod črno-rumenim zastavo bo popolnoma podlegla.

Po razputstju občinskega sveta je uradna „Gr. Zeitung“ priobčila članek, v katerem je mej drugim pisala, da bi vlada, ako bi pustila usodo tako velike občine, kakor je Gradec, v rokah zastopstva, ki se je udalo žalostni zmoti o svojih dolžnostih, o svojih pravicah in o svoji odgovornosti, napoljala vodo na mlin anarhije.

To uradno spoznanje je prišlo dosti prekasno; voda je bila na ta mlin že napoljana in tako se je zgodilo, da bo zmaga, da pride zopet na krmilo tista stranka, katero je uradni list imenoval anarhistično.

Državna avtoriteta je dobila v Gradcu tak hud udarec, da ga bo pomnila, a dobila ga je samo zategadelj, ker je vsaka vlada Nemcem vse priznašala, ker jim je puščala popolnoma svobodne roke ter svojo moč in veljavno dala občutiti samo Slovanom. Tudi sedaj, ko trgajo v Gradcu črno-rumeni zastavo, ne smemo upati, da se razmere premene, zlasti pa ne smemo pričakovati, da bo

znala braniti in varovati naše pravice tista vlada, ki še svoje lastne avtoritete ne zamore braniti.

V Ljubljani, 16. septembra.

Notranji položaj se zadnje dni ni nikakor spremenil in je nastala nekakšna stagnacija. Dne 18. t. m. so se imeli zbrati v Pragi mladočeški državni in deželnji poslanci. Shod se je pa odgodil, ker se bode počakalo na izjavo, katero bode dal izvrševalni odbor desnice, ki se pa zaradi žalostnega dogodka teh dni še ni sešel, kakor je bilo nameravano. Tudi shod nemški narodnosloboodni in stranki pripravljajoči dež. in drž. posl., ki je bil sklican na nedeljo 18. t. m. v Prago, se je odgodil za poznejši čas, ker je vodstvo stranke mnenja, naj se počaka tako dolgo, da bode znan sklep konference izvrševalnega odbora desnice. Dan shoda se bode torej naznani pozneje.

Proti anarhistom. Tudi v Berolini so se začeli merodajni krogi pečati z vprašanjem, kako bi se dalo uspešno postopati proti anarhistom in iztrebiti to kužno zalego, ali jo vsaj deloma zatrepi in storiti neškodljivo. Znani anarhisti naj bi se ne iztiravali nego primerno internirali, ker bi bilo tako laglje možno, jih bolje nadzirati. Posebno naj bi Italija ne gonila svojih anarhistov čez meje, s katerim postopanjem se anarhistična kuga le razširja, nego naj bi raje skrbela za to, da jih doma v svoji deželi ukroti in užene. Genevski policijski ravnatelj se je izrazil proti nekemu poročevalcu, da bi bilo prav želeti, da se osnuje zakon proti anarhistom; že davno bi se bilo lahko zgodilo v Genovi kaj v tem oziru, a socijalistični elementi prebivalstva so preprečili vse preventivne odredbe. Že pred več leti je bil razpuščen anarhistični klub, ki je imel prav čudna pravila. Komaj je bilo izgnanih nekaj klubovih členov, so že zopet prihajali novi preko meje. Policija pozna večino anarhistov, po sedanjih zakonih pa ne more postopati, dokler kaki anarhist ne zagreši kaznivega dejanja. Tako imajo ti nevarni elementi precejšnjo svobodo in more, o izvrševati svoje črne naklepe.

Na Kreti se je še vedno batiti novih turških grozovitostij in je kristijansko prebivalstvo hudo razburjeno. Turki v Kandiji so namreč zagrozili, da hoté smodnišnice začnati in vse mesto v zrak raz-

LISTEK.

Sabolyjev kip.

(Humoreska. Francoški spisal Pierre Bében.)

(Konec.)

Dve uri pozneje je zagledal uradnika, kateri si je briral potno čelo:

„Kaj je?“

„Vlak bode v dveh minutah tu. Zamuda. Je li obed že končan?“

„Skoraj; približuje se koncu. Predstojnik že četrtič govorji. Napival je že bratovstvu, jedinstvu in muzam. Še četr ure, in vse je izgubljeno. Ne-kateri so že začeli sumiti. Opozicija se posmehuje.“

„Opozicija se posmehuje? Moj Bog, ako kip sedaj ne pride, smo izgubljeni!“

Adjunkt je namahnil s svojo pestjo proti Parizu.

Brzovaj je zazvonkljal. Žvižg; vlak je prišel. Oba moža sopihata k prvemu vozlu za prtljago: „Za občino je prišlo nekaj: kip!“

Sprevodenik je pregledaval malomarno zapisek prtljaginih komadov.

„Mmmm . . . Perilnjak — dve vrtni klopi — zabol z živimi zajčki — vse, gospoda, jaz ne vidim nikakega kipa.“

„Nikakega kipa? Le še iščite; saj ni mogoče!“

„Če vam pa povem, da ga ni.“

Sprevodenik je zlezel zopet v svoj voz; žvižg; — vlak se je odpeljal. Adjunktu se je zazdelo, da mu je izginila zembla izpod nog: „Grom in strela, še jedenkrat! Lepo to! Na cedilu smo ostali. In predstojnik! Kaj poreč predstojnik! In pevska društva, device in ves sprevod? In javno mnenje? In opozicija? Tako, sedaj je pri kraju! . . .“

„Kaj se bo z nami zgodilo? Gotovo nas na padejo; in vsega tega je ta . . . ta Saboly kri! . . . Kaj je bilo tega treba! . . . Temu potepuhu kip...!“

„No, no, nikar ne plakajte! Saj ne pomaga nič. Kip pa moramo imeti na vsak način.“

„Boga mi, kipa republike vendar ne moremo tja postaviti. Ljudstvo bi takoj zapazilo, da je goljufamo. Ah, ko bi ne imel žene in otrok, takoj pobegnem!“

„Vraga! Iščite rajši, mesto da jočete. Čas beži, mudi se, vi pa tu zdihujete. Jej, čakajte! Izvrstna misel mi je šinila v glavo.“

„Kako pravite?“

„Da, da, tako pojde! Lekarničar ima pod streho star kip od bronzanega sadra. Nihče ga ne pozna. In končno — saj bodo itak le strele videli. Treba le hitro k njemu iti, dokler ga ni še doma. Ceste so prazne, vse je še pri banketu. Dobro. Obrišite si solze ter sporočite županu, naj se dvignejo. Dan je rešen. Pojdite vendar!“

To iztekši je izginil ter tekel, kolikor je mogel. Skoro nevede si je obriral adjunkt solzni obraz ter se napotil v jedilnico, kjer je predstojnik pošepetal par besed na uho. Mej obedom je župan že parkrat poskusil z namigavanji pripraviti predstojnika na strašno resnico: „Bilo bi pač močne . . . O! vse je pripravljeno, to se samo ob sebi razume! . . . A nepričakovane zapreke . . . dež . . . kaka nesreča . . . ali Bog vedi kaj . . . slavnosti vendar ni bilo možno preložiti . . . Usoda . . . ko bi se na primer nakrat kip zdobil . . . tudi to se je že zgodilo vsled vročine!“ Predstojnik, kateri je nekaj drugega razmišljal in ni župana poslušal, je kimal priznalno z glavo ter ponavljal v duhu svoje običajne napitnlice.

Ko je došel adjunkt, dvignil se je takoj vzra-

pršiti, ako bi morali turški vojaki zapustiti otok. Kristijani sami mej seboj pa navzlic tako opasnemu stanju niso složni ter so se začeli prepirati zarad veljavnosti imenovanja novega patrijarha Eumenija, kar bodo gotovo prijetno lokavim Turkom, ki se bodo vedeli okoristiti iz tega žalostnega razpora kristjanov. — Velelasti pošiljajo še vedno nove čete na Kreto. Admiral Noell je začel energično po stopati proti turškemu poveljniku Ehlem paši v Kandiji. — Istrukcije, katere je zahteval generalni guverner od turške vlade, so dospele. Majnarodna komisija naj kaznuje krivce ter izvede razorenje prebivalstva. Dalje je odredila porta, da se demoličajo one hiše, iz katerih se je streljalo na Angleže. Tako so namreč zahtevali Angleži. Admirali so odklonili zahtevo Dževad paše, da se podaljša obrek za ultimatum, ter vnovič priporočajo svojim vladam takojšnjo, radikalno in končno veljavno rešitev krestanskega vprašanja.

Atentat na holandsko kraljico. Kakor po roča Antverpenska „Metropol“ se je navzdic uradnega dementija vendar le res zgodil atentat na življeno mlade nizozemske kraljice. To potrjuje grof Limburg-Stirum, suprog jedne izmej kraljevih dvornih dam. Ko se je namreč kraljica sprehajala s tremi dvornimi damami v Baarnerskem gozdu, je ustrelil izza gama neki mož večkrat iz revolverja proti kraljici, ki pa ni bila zadeta; pač pa je bila ranjena na roki grofica Limburg. Napadalca so prijeli in je priznal, da je anarchist. Stvar se pa ni razglasila, ker je zaradi slavnostnih dni kraljica ukazala strogo, da se o vsem dogodku molči.

Dopisi.

Iz Celja, 14. septembra. Izlet „Čeljskega Sokola“, katerega je priredil isti dan S. t. m. na Vrantsko, povedom slavnosti blagosloviljenja zastave pevskega društva „Vrantska Vila“, izvršil se je povsem sijajno. Že ob 6. uri zjutraj stalo je pred „Narodnim domom“ v Celji osem dvoprežnih voz, na katere so posedli bratje Sokoli, 30 na številu, ter oddržali v Savinško dolino, zapustivši za seboj zaduhlo mestno ozračje. Prišedsi do Žale, veseli smo se krasnega jutra, mej tem ko je ležala nad trgom še gosta magla. Na celi poti do Vrantskega pozdravljal so nas vrlji Savinčani z oduševljenimi Živočicami. Kmalu po deveti uri pripeljali so se v zavodi s Sokoli, katerim se je mej potom pridružila Žalska požarna bramba, savinski fantje in „možirski Sokol“, na Broda, kjer nas je pozdravilo odposlanstvo Vrantskega trga. Oddahnivši in nekoliko okrepčavši se, korakali smo z razvitimi zastavami v trg. Pri slavoloku, kateri je bil postavljen tik pred trgom pričakoval nas je ves občinski odbor z županom na čelu požarna bramba Vrantske, pevsko društvo „Vrantska Vila“ korporativno in domača godba. Župan g. Schwentner pozdravil je „Sokole“ in druge došlece v lepih besedah, žeče, da bi se radovali in zabavali, kakor se veseli brat z bratom na lastni redni zemlji. V imenu „Sokola“ oddržal je županu podstarosta brat dr. Jos Karlovič v nadvuševalnem, krasnem, dovršenem govoru, rekoč, da je „Sokol“ z veseljem poletel v divno Savinško dolino, mej vrlo deluječe Vranjane, žeče njim in zlasti „Vrantski Vili“ najlepših uspehov. Z godbo na čelu odkorakali smo potem v trg, kjer smo se v gostilni „pri Slovanu“ razšli. Ob 11. uri dopoludne udeležil se je „Sokol“ sv. maše in slovenske blagosloviljenja zastave „Vrantska Vila“. V znak bratske vzajemnosti zabil je podstarosta v zastavo zlat žebanj z užganim imenom „Čeljski Sokol“. Po sv. maši vršil se je obhod po trgu, katerega se je udeležilo na tisoče

doščeni župan ter klical ves v veselji: „Gospod predstojnik, ako ste tako prijazni?... Gospodje, vsak na svoje mesto! Živio Saboly!“ Pevska društva so zopet pela „Marche indienne“, spravod se je začel počasi pomikati naprej. Ko so došli na trg, prilezel je od nasprotne strani ves zasopljen mož ter skočil — kar po štiri in štiri stopnice v kip prestopivši — na oder, kjer je postavil na podnožje nekaj v prtiče zavitega. Bil je že skrajni čas.

Postavili so se v vrste. Začul se je govor: ganljive besede, ponos dežele, slava Francoske... poezija okraja, duša zemlje... Slava narodnemu pevcu... Metafore in primere, pokloni za udeležence. Iznova „Marche indienne“, streli topičev. Prtiči so padli od podnožja, predstojnik je razvil s svojimi belimi rokami pred seboj stoječo, v prtiče zavito stvar ter pokazal mej upitjem in godbo, mej „živio Saboly“-klici, mej tulenjem in plesom na vdušenemu ljudstvu otrple poteze Eskulapa, polboga zdravilstva.

Lekarničar je izpoznał svojo last, hotel je že zaklicati: „To je vendar moj Eskulap...“

A mogel ni do konca izgovoriti. V isti sekundi

ljadstva in vsa društva z štirimi razvitetimi zastavami, na čelu jim nova krasna zastava „Vrantska Vila“. S krepkimi živoklici dali smo duška svoji radosti in srce se nam je zibalo v veselji, katero smo morali povedom celjskih slavnostij uduševati. Veče Vrantske dame pa so nas obispale s šopki. Večičasten je bil pogled na nepregledno množico, ki se je radovala kakor jeden mož in privočili bi bili radi marsikateremu sovražnemu zagrebcu pogled na tako maso čilih Slovencev. Labko bi se bil prepričal, da je vse prizadevanje, ugonobiti nas, zaman, in da se zaveda slovenski rod ob obzidju nemčurke trdnjavice celjske tembolj, čimbolj se nas Slovence v mestu sistematično žali, pretiska in šikanira. Prišel bode dan slobode, in to bo slovesen, večičasten dan! — Obedovali smo po različnih gostilnah. Ves trg je imel praznično lice, hiše so bile okrašene z zelenjem, venci in raz vsako poslopje vihrale so narodne trob juice, cesarske in avstrijske zastave. Javna telovadba, katero je priredil „celjski Sokol“ ob 3. uri popoludne zaslubi vso pohvalo in nam je svedok, da se zaveda naš „Sokol“ tudi svoje glavne naloge, svojega temeljnega namena. Vaje na drogu proizvajalo je 8 telovadcev v splošno zadovoljnost. Posebno pa nas je veseli nastop obeh sinov gosp. notarja celjskega, kateremu moramo le čestitati, da ima tako vrla sinova. Zlasti so dopadale občinstvu gimnastične skupine na drogu, katero je izvajalo vseh osem telovadcev. Za telovadci nastopi je atlatski klub, broječ devet članov, na posebnem odru ter si iztekel obilo pohvale. Čudili smo se, rekeli bi, nenaravni moži, s katero so proizvajali naši konjeniki, „Sokoli“-atleti najtežavnejše atletske vaje. Občinstvo, kateremu so bili taki nastopi dosedaj neznani, poplačalo je vrlim atletom njih trud z živahnim ploskanjem. V splošnem se sme reči, da sme biti „Sokol“ s telovadbo in s telovadci zadovoljeni, da bi vendar želeti nekoliko več sistematike. Po dovršeni telovadbi vršil se je koncert pevskega društva „Vrantska Vila“ na vrtu gostilne „Slovan“, o katerem naj poklicano pero napiše zasluženo oceno. Pozno v noči vrnli smo se zopet v Celje z zavestjo, da nismo osamljeni, ter da nas ščiti daleč na okrog veren, slovenski narod, narod ki broji počutne može, kateri bodo znali odbiti vsak poskušen zavratni napad krutega sovraga. „Vrantski Vili“ pa, ki nam je priredila tak krasen dan, ki nam ostane v nepozabnem spominu, kličemo: Le tako naprej, trud ne bode zaman, pogu m velja! „Nazdar!“

Občni zbor „Narodne Šole“.

V telovadnici II. mestne šole je bil dan 15. t. m. 27. občni zbor „Narodne Šole“, katere namen je, podpirati slovenske šole s šolskimi potrebščinami. Ob določeni uri otvoril društveni predsednik, gosp. A. Razinger zborovanje ter prisotne tako le na govori:

Slavna gospoda! Mili tovariši!

Danes otvarjam 27. redni občni zbor „Narodne Šole“ — a nikdar ni to društvo zborovalo v tako tužnem času, kakor danes.

Potri od žalosti zastonj ugibljemo, katere grozne duševne sile so mogle stisniti krvolocoemu morilcu bodalo v pest, da je z njim pretrgal nit življenja najblažji ženi, Nj. Veličanstva, cesarici Elizabeti! —

Ob njeni krsti žalujemo združeni s premilim vladarjem!

Prosimo Boga, da Mu dodeli dovolj moži, ta najhujši vdarec voljno prenašati.

Bog ohrani, Bog obvaruj nam cesarja!

Ljudomili cesarici pa večni mir in večen spomin!

Prisotni so v znak žalosti stoje poslušali ta nagovor. Potem nadaljuje g. predsednik tako le:

„Narodne Šole“ odbor stopa danes pred Vas, in Vam poroča o letošnjem svojem poslovanju.

je začutil na vratu močni roki, mej tem ko mu je hričav glas zaklical na uho: „Ako kaj porečete, vas takoj zadušim!“

Tako si je grški bog prisvojil prostor, kateri je bil po pravici in resnici rajnemu Sabolyju, stanovalcem nekje blizu Avignona, namenjen. Po končani slavnosti se je odpeljal predstojnik. Še istega večera pa so prinesli k županu zaboj s pravim Sabolyjem. Visoki svet je določil, da postavi Sabolyja na podstavek ter vrne boga zdravilstva apotekarju. A ljudstvo se je temu upiralo, češ, da ne gre, da bi kar meni nič, tebi nič zamenjali sliko slavnega moža. Napotila se je torej deputacija k oblastim, katera so tudi trdila, da je prvi kip veliko bolj sličen originalu, nego ta, da ima oni veliko lepo brado, kar dela kip dostojanstvenejšega, ter da ima tako plemenits, globokoudrte oči, kakor je to od pesnika pričakovati. Radi tega je prosila poslanstvo, naj bi oblastva obdržala pristnega Sabolyja na svojem mestu ter tega lažnjivca nazaj v Pariz poslala. In tako se je tudi zgodilo.

Končno — nagon ljudstva ni nikdar goljufiv. Morda je bil Saboly res pokojnemu Eskulapu podoben. — — —

Marsikateri Vaši želji ni bilo moži vstreči, večinoma seveda iz društvenih gmotnih ozirov.

Odborovi funkcionarji poročali Vam bodo sedaj o društvenem stanju in delovanju!

Povejte odkrito svoje mnenje, da bodo mogeli novi odbor po svoji moži v prihodnje te Vaše opravljene želje uvaževati.

Zahvale in priznanja ne išče odbor od Vas. Kar je storil po svojih skromnih možeh, bila je njegova dolžnost!

Zahvaljujem Vas v odb. imenu, da ste se zbrali tu v lepem številu!

Za predsednikovim nagovorom je obširno poročal tajnik g. J. Cepuder o odborovem delovanju v preteklem društvenem letu. Temeljito in vestno sestavljeno poročilo, koje priobči „Učiteljski Tovariš“, je bilo sprejeteno jednoglasno. Blagajnik, g. Al. Kecelj nam je povedal, da se je letos razdelilo za 825 gld. raznega šolskega blaga mej slovenske šole. Društveno premoženje je narastlo v tekočem letu za 465 gld.; vse društveno premoženje pa znaša 2437 gld. Po nasvetu g. Cepudra se društvena pravila v toliko izpremene, da bodo v bodoče vsak učitelj udruženje, ki služuje na šoli, katera odjemlje šolsko blago potom „Narodne Šole“.

Po nasvetu g. J. Dimnika je zbor jednoglasno sklenil, da razpiše odbor v proslavo cesarjeve petdesetletnice dve darili za dva mladišča spisa po 100 gld. oziroma 50 gld.

V odbor so bili izvoljeni z vsklikom ti-le gg.: Anton Razinger, predsednik; Jakob Dimnik, podpredsednik; Josip Cepuder, tajnik; Al. Kecelj, blagajnik; E. Gangl, Iv. Krivec, Fr. Rakelj, J. Režek in Fr. Ks. Trost, odborniki. Pregledovalcem računov so bili izvoljeni gg.: J. Furlan, Fr. Gabršek in A. Kleč.

Občni zbor „Vdovskega učiteljskega društva“.

Tako po „Nar. Šoli“ je zborovalo „Vdovoško učiteljsko društvo“. Predsednik gosp. g. Režek pozdravlja prisotno vse prisotne, se spominja z navdušenimi besedami cesarjevega zlatega jubileja ter omenja z daljšim govorom globoko ganjen grozen umor Nj. Veličanstva cesarice Elizabete. Vzrok sožalja vstanejo vsi prisotni.

Po natančnem sestavljenem tajnikovem poročilu, ki ga priobči „Učiteljski Tovariš“, nam je povedal g. blagajnik, da znaša društveno premoženje 55.306 gld.; letos je narastlo za 253 gld.

Pri nasvetih se je oglašil g. J. Dimnik ter predlagal, da se v proslavo in spomin na cesarjevo 50letnico povpraša letna podpora učiteljskim sirotom po očetu od 25 gld. na 30 gld. in sirotom po očetu in materi pa od 50 gld. na 100 gld. Predlog je bil vsprejet jednoglasno. Gosp. Dimnik utemelji in predlaga dalje tudi ta le predlog: V trajen spomin na preblago cesarico Elizabeto, ki je bila dne 10. septembra t. l. žrtev pozverjenega izvrška človeštva v veliko žalost vsega omikanega sveta, se naj naloži na posebni knjižnici v hranilnico 1250 gld.; obresti te glavnice (50 gld) naj se podeli vsako leto v 10. dan septembra najpotrenejši učiteljski siroti, ki obiskuje kako srednjo ali visoko šolo; ta ustanova naj nosi ime: „Cesarice Elizabete ustanova za učiteljske sirote na Krajkem“. Tudi ta predlog je bil jednoglasno vsprejet s pripomjno, da odbor vse potrebno ukrene glede podelitve te ustanove.

V odbor so bili izvoljeni ti-le gg.: Jurij Režek, predsednik; Jakob Dimnik, njega namestnik; Josip Cepuder, blagajnik; Alojzij Kecelj, tajnik; J. Čenčič, J. Furlan, A. Javoršek, A. Kleč in Janko Žirovnik, odborniki. Pregledovalcem računov so bili izvoljeni gg.: Fr. Bavec, Fr. Črnagoj in Fr. Schiffer.

Poziv ljubljanskim gospom.

V soboto, dne 17. t. m., ob 4. uri popoldne, vršil se bo na Dunaju slovenski pogreb Nje Veličanstva cesarice.

Le malokaterim iz našega mesta je dovoljeno, udeležiti se pogreba in vzvišeni nepozabni izkazati zadnjo čast, nam ženam pa ostane samo molitev. Pozivljam zatojek k temu vse častite p. n. gospoje ljubljanske in se obračam zlasti do gospoj društva ljubezni sv. Vincencija pavljanskega, do pokroviteljic Elizabetine otroške bolnice, do členic patrijotičnega ženskega pomožnega društva Rudečega križa itd. itd. s prošnjo, naj se v soboto, kadar bodo zvonovi vseh cerkv klicali k molitvi, zbero v stolni cerkvi in naj molijo za izveličanje duše Nje Veličanstva pokojne cesarice, za našega ljubljenega in tako težko izkušanega vladarja in za celo Njegovo visoko rodbino.

V Ljubljani, 15. septembra 1898.

Olga baronica Hein rojena grofinja Apraxin.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. septembra.

— (Cesarica Elizabeta †.) Povodom pogreba Nj. c. in kr. Veličanstva pokojne cesarice Elizabete bodo jutri večer sklepa gremija ljubljanskih trgovcev od 4. do 6. ure popoldne vse prodajalnice zaprte. Načelstvo gremija se udeleži v ponedeljek dne 19. t. m. korporativno črne maše v stolni cerkvi. Takisto je firma G. Tönnies odredila, da se jutri od poldneva naprej ne bo delalo in je povabilo vsa druga industrijalna in obrtniška podjetja, naj bi tudi tako ukrenila. Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev itd. je naprosila svoje člene, naj imajo jutri od 4. do 6. ure popoldne svoje lokale zaprte. Finančno ravnateljstvo pa nam naznanja, da bo jutri popoldne glavna tobačna zaloga zaprta.

— (Venec mesta Ljubljane) izdelala je tvrdka Reiman v Pragi. Venec je širok 65, visok pa 75 cm. Narejen je iz srebrnih lipovih listov, mej katere je povezano pozlačeno lipovo cvetje. Spodnji del venca drže skupaj srebrni, v ognju zlačeni trakovi, na katerih se nahaja napis: „Ljubljeni cesarici — deželno stolno mesto Ljubljana 17. septembra 1898.“ Iste besede utisnjene so tudi s srebrnimi črkami na črni trak iz debele svile, ki se bode privezel na venec, kateri položi župan Hribar jutri dopoludne ob devetih na cesaričino krsto.

— (Konference z ministerskim predsednikom) Dne 19. t. m. se zopet začpo konference z ministerskim predsednikom grofom Thunom o političnem položaju. K tem konferencam so povabljeni posl. dr. Ferjančič in še nekateri drugi poslanci.

— (Znamenit gost.) Včeraj se je gospod dvorni svetnik in profesor slovenskega jezikoslovja na Dunaju Dr. V. Jagić na poti iz Opatije ustavil s svojo rodbino v Ljubljani, da je naročil pri kamenarju g. Feliksom Tomonu lep nagroben spomenik za pokojnega svojega učenca, profesorja dr. V. Oblaka. Včeraj popoldne si je gosp. dvorni svetnik ogledal tudi naš krasni Kamnik, danes je pa odšel na Bled.

— („Glasbena Matica“) Gospod Matej Hubad je z včerajšnjim duevom zopet prevzel vodstvo koncertov „Glasbene Matice“. To vest bodo gotovo pozdravilo z zadostenjem slovensko občinstvo, kateremu so znane zasluge gosp. Hubada za razvoj našega prvega glasbenega zavoda in njegova neumorna umetniška delavnost.

— (Začetek šol) Naučno ministerstvo je odredilo, da z ozirom na pogreb cesarice jutri v soboto odpade šolski pouk.

— (Kontrolni shodi.) Letos vršil se bo kontrolni shod za ljubljansko mesto in sicer za vojake a) 17. pešpolka dne 11. oktobra b) vseh drugih pešpolkov dne 12. oktobra, c) lovskih batalijonov dne 13. oktobra in d) vseh drugih vojaških krdel dne 14. oktobra ob devetih dopoludne v Št. Peterški vojašnici. Tistim vojakom, ki bodo zadržani udeležiti se teh kontrolnih shodov in tistim, ki bodo morebiti zamudili je naročeno, da pridejo k naknadnemu kontrolnemu shodu dne 10. novembra. — Kontrolni shod deželnih brambovcov in nadomestnih brambovcov bo dne 1. oktobra ob devetih dopoludne v domobranci vojašnici, naknadni kontrolni shod pa dne 20. novembra isto tam.

— (Volilni shod) priredi deželni poslanec g. Ivan Božič dne 18. septembra ob 4. uri popoldne v Žireh.

— (Slučaj ali namen) Kočevsko mesto je menda — jedino v celi monarhiji, v katerem ni povodom smrti cesarice niti jedna hiša razobesila črne zastave. Po naših informacijah se to ni slučajno primerilo, kakor bi utegnil kdo misliti. Za danes vprašamo samo: Kdo je vzrok te demonstracije? — pridružujemo si pa pravico o stvari že kaj več povedati.

— (Iz Novega mesta.) Izlet kluba dolenjskih biciklistov Novo mesto dne 8. septembra t. l. v Ribnico in dirka iz Ribnice v Velike Lašče sta se povsem povoljno vršila. Udeležba je bila obilna. V Vel. Laščah bilo je okolo 70 kolesarjev; klubovih členov kakih 50. Z ozirom na število klubovih členov (vseh je 130) in težavno pot je bila udeležba zadostna. Najzanimivejša točka bila je dirka. V Vel. Laščah bil je vsaki dirkač sprejet s pokanjem možnarjev in burnimi „Živio“ in „Zdravo“ klici. Prijavljenih dirkačev bilo je 15, dirkalo jih je 11. Progo Ribnico Vel. Lašče 15 km prevozili je gg.: Anton Benedik iz Vel. Lašč v 28 min. 20¹/₂ sek., Franc Križman iz Ribnice v 28 min. 23¹/₂ sek., Matko Malovič iz Novega mesta v 29 min. 20¹/₂ sek., Franc Ilc iz Gorenjevasi v 30 min. 14¹/₂ sek., Franc Kenda iz Novega mesta v 32 min. 12¹/₂ sek., Darko Guštin iz Metlike v 32 min. 37¹/₂ sek., Ivan Rus sen. iz Brež v 33 min. 45 sek., Ivan Lovšin sen. iz Dolenjevasi v 34 min. 3¹/₂ sek., Josip Medved sen. iz Novega mesta v 37 min. 4 sek. Dva dirkača

prišla sta po že določenem času na cilj. Po zaključku dirke odrinili smo v Vel. Lašče, kjer je vse kolesarje pozdravil načelnik sl. požarne brambe. Klubov predsednik naznani je rezultat dirke ter razdelil dobitke. Novomeški dobitek je dobil gosp. Benedik, laškega g. Križman, ribniškega g. Malovič. Iz prostočasnih doneskov novomeških členov v vlog za senicrje kupljena dobitka priznala sta se prvi gosp. Rusu iz Brež, drugi g. Lovšinu iz Dolenjevasi. Vsi zgoraj imenovani dirkači dobili so tudi častne svinje. Na tem mestu izreka klubov odbor še jedenkrat svojo zahvalo vsem klubovim členom za prihod, vsem kolesaricam in kolesarjem iz Ljubljane, Postojne, Ribnice, Vel. Lašč itd. za prisostvovanje, ribniškim in laškim damam za lepe šopke, vsem gostom za zanimanje, g. Arkotu iz Ribnice ter gospoj in gospodu Hočevarju iz Vel. Lašč za dobro pstrežbo, posebno pa velikoški požarni brambi, katera je postavila svoje požarnike od Retij do Vel. Lašč za stražnike na res nevarni progi, da se ni zgodila nesreča. Omenjeno naj bo še gospa Višnikarjeva iz Ribnice s hvaležnostjo, ki je nabrala prispevkov za ribniški dobitek, za kar se ji je klubov predsednik spodbudno zahvalil. Glavna dirka za prvenstvo vršila se bo koncem septembra ali začetkom oktobra t. l. Na sviranje takrat.

— (Talijo za rešitev življenja) v znesku 26. gld. 25. kr. je deželna vlada priznala Franu Kržšniku iz Kostanjevice, kateri je z nevarnostjo za lastno življenje dne 3. julija t. l. rešil iz vode Jos. Božiča.

— (Aretovani anarchist) kateri se nahaja v preiskovalnem zaporu v Postojni in kateri se zove — hakor smo že poročali Julij Koller, — ni žalezniki uslužbenec, ampak zasebni uradaik. V Št. Peter je prišel Koller z biciklom in tam italijanski vpil „Eviva l'anarchismo“.

— (Na Jesenicah) so domači delavci zahtevali, da morajo pri neki novi stavbi delujoči Lahi takoj opustiti delo in se vrniti v Italijo. Lahi so se udali in so odšli še isti dan.

— (Volilni shod pri Kapeli poleg Radgone) vršil se bode v nedeljo dne 18. septembra popoldne ob 3. uri v gostilni g. L. Horvata. Poročal bode g. dr. Lavoslav Gregorec o političnem položaju in o svojem delovanju v državnem zboru, g. dr. Franjo Rosina o deželnem zboru.

— (Ljubnežniva nemška dama) Okrajno sodišče v Celju je obsođilo „gospodično“ Ivano Kloiber iz Celja, na tri tedne s postom poostrenega zapora, ker je povodom zadnjih slavnosti vplila „Abzug Windische“, „Nieder mit die Windischen“ itd. ter na slovenske goste metala kamce.

— (Nagajivost tržaške pošte) Italijanskim uradnikom pri tržaški pošti je poštodirekcijski okraj z obstoječimi poštnimi uradi ali neznan, kar je škandal, ali pa ga nečejo poznati, kar je še večji škandal. Te dni smo poročali, da je tržaška pošta v Ljubljano namenjeno pismo poslala v Jeruzalem, zdaj se pa nam poroča podoben slučaj. V Begunje pri Cerknici je prišla pošiljatev z razločnim naslovom „N. N. pošta Begunje pri Cerknici, Vigaud bei Zirknitz“. Spremica pa je imela naslednje dodatke: 1) Vielleicht Gr. Zirknitz Westpreussen; 2) Zirknitz Pommern unbekant; 3) Zirknitz bei Trebnitz Schlesien unbekant. Slednji se je našel pruski uradaik, ki je zapisal na spremnico: gehört nach Zirknitz, Krain, Österreich. Ali treba še komentaria?

— (Laška sodba o Lahih) V „Edinosti“ citamo naslednjo sodbo laškega lista, v Rumu izha jajočega „Mattina“, o Lahih: „Rajši biti rojen Samo jedec nego kakor Italijan biti onemogla priča onečaščanja in razpadanja lastnega, nekdaj tolik slavnega naroda. V zadnjih štirih letih je uničilo nedolžno življenje štirim plemenitim osebam — italijansko bodalo! Ne smemo trditi več, da anarchisti nimajo domovine. Le uklonimo se žalosti usode. Prelita kri pada na nas nazaj. Pripoznači moramo, da so Caserio, Angiolillo, Lucheni (morda tudi Acciarito, Oberdank, kaj? opom. stavca) le izrodek našega, skoro nepopolnoljivega etičnega propagadanja. Opravičeno je, da se sramota njihovih zločinov povrača na nas in nam vtiska na čelo neizbrisno znamenje. S tem nikakor ne obrekamo domovine. Le preresnično je, da se naš narod v hudem boju za svoje življenje brezupno udaja vsem grdim nagonom, katerim je sploh podvrženo človeštvo. Naši rojaki romajo vsako leto na tuje, stradajo, duševno oslepjeni so brez zaupanja (?) v svoje moči nezmožni, da bi pošteno uporabljali iste. Lahko in varno nabira mej njimi anarchija svoje zavratno orodje. Včeraj sta žalovali Španska in Francoska, danes je prišla vrsta na Avstrijo, našo zvesto zveznico, a krov nje žalovanja je zopet — naš rojak! Kdaj bodo občutili popolno odgovornost za tako hudobijo? Kdaj se prepričamo konečno, da ne smemo hrepeneti po prvenstvu v ničemer drugem, nego le v sukanju bodalca, ako si ne rešimo naroda skrajnim napenjanjem vseh močij iz stanja globoke nedvosti in nравnega pokvarjenja?“

Darila:

Uredništvo našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Milan Škerlj, c. kr. avsultant v Novem mestu 19 K, katere so namestu vence na grob ranjemu cand

jur. Franu Muhiču zložili prijatelji in kolegi, gg. Škalicky B., dr. Pajnič E., Rozina J., Strle R., Tečavčič J., Dolenc M., Žutek Vl., Vavpotič J., Škerlj M., Škerlj Vl., Škerlj L. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: G. Andrej Kmet, nadučitelj v Cerkljah 9 k. ron 74 vin., namestu v blagajno na g. župana Hribarja keljišču v Cerkljah. — Živeli vrli darovalci in njih posnemovalci!

Za učiteljski konvikt v Ljubljani: Gospod Josip Ažman, nadučitelj na Breznici 7 k. ron 60 vin., katera je g. Baraga, učitelj na Koroški Beli pri veselju obmizju na Selu pri Kantu na bral dne 8. t. m. Sveto smo izročili blagajniku učit. društva, g. J. Dimniku, ki s tem hvaležno potrdi sprejem.

Telefonična in brzejavna poročila.

Dunaj 16. septembra. S noči ob 10. uri se je pripeljala cesarica na zapadni kolodvor, kjer so jo čakali najvišji dvorniki z drugimi dvornimi dostojanstveniki, duhovščina in častniki. Na kolodvoru je bila postavljena stotnja vojakov. Po blagosloviljenju so prepeljali cesarico v cesarski dvorec, in sicer v dvorno kapelo, kjer se je vršilo zopet blagosloviljenje, po katerem se je cerkev zaklenila.

Dunaj 16. septembra. Blagosloviljenju v cerkvi je prisostvoval cesar s cesarsko rodino. Ko so prinesli krsto v cerkev, je postal silno razburjen. Stopil je za krsto, globoko sklonjen in zamolklo ihtel. Ko je bilo blagosloviljenje končano, je stopil h krsti, se nagnil nanjo, jo poljubil in jo objel ter začel sklonjen čez njo glasno jekati. Šele po preteknu nekaj minut se je vzravnal in stopil h grofinji Sztaray, kateri je dal roko in jo vprašal, če je cesarica mnogo trpela. Grofinja Sztaray je odgovorila, da prav nič. Ko je cesar odhajal, se je grofinja Sztaray hotela prikloniti, a cesar tega ni pripustil, ampak je prav prisrčno stisnil roko.

Dunaj 16. septembra. Česar sprejme jutri ob 10. uri dopoludne k pogrebu došle vladarje, jedno uro pozneje pa došle zastopnike tujih vladarjev.

Dunaj 16. septembra. Na krsto cesarice so danes položili vence: grof Thun v imenu ministerstva, grof Stanislav Badeni v imenu galiske dežele, grof Welsersheim v imenu domobranstva, knez Windischgrätz v imenu gospodske zbornice, deželni odbor štajerski, s katerim sta prišla tudi dr. Seneč in Robič, ter dr. Fuchs v imenu poslanske zbornice.

Dunaj 16. septembra. Že ponoči se je zbral na tisoče ljudij, ki so prišli cesarico kropiti in policija se zaman trudi, vzdrževati red. Blizu dverne cerkve je mlada žena omedela. Strašen je bil pritisk ljudstva na Albrechtovem trgu, kjer je omedelo mnogo ljudi. Iz množice se je čulo skupno kričanje. Policija na konjih je morala z vso eneržijo nastopiti, da je trg izpraznila. Več oseb je bilo ranjenih, neki ženi so bila polomljena rebra, neki mož je dobil krč v srcu. Prepeljali so ga v bolnico.

Dunaj 16. septembra. Trozvezne države so na carjev predlog glede občnega razročenja precej soglasno odgovorile, da so pripravljene, udeležiti se konference, predpostavljajoč kot samo po sebi umevno, da se vsestransko pusti popolnoma nedotaknjena sedanja posest posamečnih držav. Angleška je povrh izjavila, da na konferenci ne sme priti nobeno aktualno politično vprašanje na razgovor, in da je razročenje le s humanitarnega stališča presojati. Se določnejše so to naglašale Združene države. Odgovor Francije še ni znan.

Dunaj 16. septembra. Danes se je tu raznašala govorica, da je bavarski princ regent nakrat umrl. Popoludne je bilo izdano uradno obvestilo, da je ta vest neresnična.

Kaneja 16. septembra. 60 voditeljev zadnje revolucije je bilo aretovanih. Prepeljali so jih na angleške ladje. Turški zapovednik je dal porušiti 39 hiš, iz katerih so streljali na Angleže.

Po sklepnu lista:

Poroča se nam, da trobijo v vojašnici „alarm“ in da je dobil jeden bataljon pešpolka št. 27. ravnokar ukaz, da odpotuje ne mudoma v Trst.

Zahvala.

Slavnostna vrtna veselica v proslavo 50letnega vladanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Franc Jožefa I., katero ste hoteli prirediti pretečeno nedeljo, dné 11. t. m., Št. Peterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda, se ni vršila zaradi nečuvnega zločina, katerije s strdo žalostjo presunil vsakega zvestega Avstrije, ter se je preložila na poznejši čas.

Vendar pa podpisana odbora tem potom spolnjujeta svojo sveto dolžnost in se v imenu podružnic najprezreno zahvaljujeta slavnemu slovenskemu trgovskemu pevskemu društvu, slavnemu čverospevu „Ilirija“, katera sta svoje prijazno sodelovanje pri nameravani veselici zagotovila; dalje izrekata najiskrenejšo zahvalo vsem prečastitim darovalcem prekrasnih dobitkov in posebno še slavnemu občinstvu, katero je posebno zanimanje kazalo za to našo slavnostno veselico. (1431)

Proseča še nadaljnje naklonjenosti napram Št. Peterskih podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, znamovata za iste odbora.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne poge, lišajo in mozeloko (spuščajo). — Popolnoma nekolidljivo.

1 konček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387-29)

Jedina zalogu

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka Ljubljana, poleg mesarskega mostu.

Telefon štev. 68.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
15.	9. svetec	743,6	14,5	sr. szab.	jasno	
16.	7. ejutraj	743,6	13,5	sl. vzsvzh.	jasno	0,0
"	2. popol.	742,5	22,0	sr. jug	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 15,4°, ta 0,5° nad normalo.

Po veselici dné 8. sept. t. l. v Smartnem pri Litiji se je našel havelok. — Dotlenik, ki ga je pozabil, naj se oglasi pri Jos. Jaklič-u istotam. (1426)

Zaboji po 5 kil **Grozdje** franko s povzetjem namizno grozdje sladko 2 gld. 10 kr., najfinje zdravilno grozdje sladko, velikozrasto 2 gld. 30 kr., sladke melone ali češpje 1 gld. 10 kr. (1400-3)

Lebhart, Beregszász, 46, Ogersko.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen manufakturist, želi svojo službo takoj premeniti.

Ponudbe se prosi pod „Pomočnik“ na upravitvo „Slovenskega Naroda“. (1423-2)

VIZITNICE Národná Tiskarna.

Ravnokar je izšla:

Slovenska stenografija.

(Sostav Gabelsbergerjev.) Priredil Fr. Magdič, profesor v p. — Cena knjige je 50 kr., po pošti 3 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova knjigotržnica v Ljubljani. (1360-3)

Knjigarna KLEINMAYR & BAMBERG v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširane in v močnem vezu po najnižjih cenah. (1418-3)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Vabilo.

Vse p. n. svoje gg. volilce vabim najljudne na

shod volilcev

katerega sem sklical na dan 18. t. m. ob 4. uri popoludne v Žireh.

V Podragi, dné 15. septembra 1898.

Ivan Božič

dež. poslanec.

(1432)

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in stanovanje. Drugo po dogovoru. (1417-2) Krizevniške ulice štev. 5, I. nadstropje.

Stanovanje

s 3 sobami, kabinetom in vsemi pritiklinami, se odda na Starem trgu št. 6 s I. novembrom t. l. — Več se pojme v prodajalnici gospoda J. S. Benedikt-a. (1387-3)

Štirje dijaki

pod 14 leti se vzprejmó na hrano in stanovanje v Krakovskih ulicah št. 9. (1395-5)

Skrbno nadzorovanje, dobra hrana, nizka cena.

Odvetniški koncipijent

in solicitator

dobita — če dobro izurjena — prav dobrí službi. Ponudbe upravitvu „Slovenskega Naroda“ pod „Prim“. (1422-1)

Trgovski pomočnik

popolnoma izurjen v specerijski stroki, spreten prodajalec, vzprejme se takoj.

Kje? pove iz prijaznosti upravitvo „Slovenskega Naroda“. (1438-1)

Učiteljica za klavir

Marija Sever

stanuje na Jurčičevem trgu štev. 3

in se debi doma vsaki dan (1411-2)

od 11. do 12. ure dopoludne in od 2. do 4. ure popoludne.

Dobre ohranjen

glasovir

se kupi. (1429)

Ponudbe upravitvu „Slovenskega Naroda“.

Soliden

(1430-1)

trgovski sluga

slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen, se vzprejme pri Antonu Schusteru v Ljubljani.

TUčenca

z ugodnimi šolskimi spriceljavi vzprejme takoj v svojo galerijsko prodajalno (1421-2)

Ivan Kordik, Prešernove ulice štev. 10—14.

Vsako sredo in soboto

sveže pristne

dunajsko-novomeske klobasicice

(Wienerneustädter). (1439)

Po zimi vsaki drugi dan sveže.

Kham & Murnik.

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in stanovanje. Dobra, tečna hrana in svetlo, zračno stanovanje. — Povpraša se pri Mlinski Obrežu, tapetnika soprogji, Židovska steza št. 4 (nova Godčeva hiša), II. nadstropje. (1403-5)

Jedno stanovanje

v II. nadstropji za 280 gld. in

jedno stanovanje

v III. nadstropji za 250 gld.

se oddasti 1. novembra t. l.; zadnje se lahko tudi takoj odda.

Povpraša se: Mestni trg št. 17 pri blagajnični v prodajalni. (1363-6)

Največja (1428-1)

domača krojaška tvrdka

M. KUNC

v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7

priporoča uljudno svojo veliko zalogo modnega domačega in angleškega blaga v izdelovanje vsakovrstnih oblik po jako realnih cenah. Cele oblike in vrhne suknje izdelujejo se po merti že od 20 gld. naprej. Izberen kroj se garantiuje. Jesenski haveloki lastnega izdelka so v zalogi po 12—14 gld.

Zadruga gostilničarjev in kavarnarjev v Ljubljani.

P. n.

Da naši presvetli, iskreno ljubljeni in nepozabni cesarici Elizabeti dostoju zadnjo čast izkažemo, je odbor podpisane zadruge v svoji seji dne 15. t. m. jednoglasno sklenil, vse častite združne člene tem potom naprositi, da blagovolijo v soboto, dné 17. t. m., od 4.—6. ure popoludne, mej katerim časom se bode vršili na Dunaji sprevod preblage pokojne cesarice, svoje prostore zapreti. (1427)

Za zadrgo gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev in žganjetčnikov v Ljubljani:

Fran Orešek
odbornik in tajnik.

Fran Pock
načelnik